

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сант.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сант.

СРБИ НА КРФУ

Писао сам вам јуче о хитњи са којом су српске трупе пренесене на Крф. Изгледа да је Француска тражила да буду пренете у Италију. Тамо би била лакша реорганизација и снабдевање војске: уз то и климат је ванредно подесан за поправку здравља војника, изнурених од патњи и глади. Али је Италија одрекла, те је Крф преко воље морао утростручити своје становништво. Број добоглица био је у несразмери са његовим простором и сретствима, тако да су становници Крфа од првог дана имали да сносе све незгоде и недостатке, који су неизбежни у таквим приликама.

Настала је после друга мука. Закупљене су све гостионице варошке, исто тако и куће, по цену фантастичну за Крф. Странац, који би у варош стигао, није могао наћи ни мишију рупу да се настани. Само пријатељском гостопримству имало се прибећи ако се није хтело остати на улици. Међутим, храна и друге животне намирнице исчезле су, а ако је што спорадично и пристизало, поцело се до недостижних цена. Водила се читава битка да се добије литра меса. Јаја се продавала по 30 лепта комад а поморанце, дивне поморанце Крфа, које је раније могао човек наћи 20 лепта туце, приликом мога доласка на Крф цењене су по 40 лепта комад, па и са овом ценом тешко их је било добити.

Ни сточарство, ни земљоделство, па чак ни море није могло ништа дати за исхрану становништва. Рибу нико није хтео окусити. Разнео се био глас да се рибе хране лешевима српских војника, који су умирали од колере и негавог тифуса и бацани у море, те је сваки волео умрети од глади него јести рибу на тај начин угојену. Глад је дакле загладала и сви су о њој говорили, у осталом, била им је и на лицима исписана. Опседнуте вароши обилније су хранене но што се Крф данас храни. И док су становници Крфа гладовали у буквалном смислу речи, па и данас још гладују, Француска је нашла начина да добегле на Крф Србе храни у сваком изобиљу.

Бродови су стизали сваког ча-

са у пристаниште Крфа, вукући са четири стране света волове у закланом и смрзнутом стању. Са брзином на позоришној бини претворене су обале острва у неизбројна стоваришта, препуна мане божије, само су стоваришта и пијаце локалне потрошње остала и даље празна и дала нам да осетимо жацкање глади, док се десетине милиона приливало на острво. Збиља, никад судба није била толико иронична према људима колико је то била према онима на Крфу, који су се богатали гладујући и свачега лишени.

Логоровање толике војске изменило је, природно, и локалне обичаје и развило жељу за брзим богаћењем. Велики број становника одао се трговачким предузећима. На брзу руку отворене су радње и све се претворило у мењаче, трговце и амбулантне продавце. Људи, па чак и деца, дали се на посао чудне једне торбарске трговине обилазећи разне логоре војске и продавајући сваковрсне ствари. На тај начин развила се ситна трговина у огромним размерама; која доноси обилат хар многобројним грађанима.

За време избора, по нужди и покрај свег страха од колере, свакодневно сам виђао већину од њих и слушао карактеристичне анегдоте о добити, коју је доносила та ситна трговина. Један мој суграђанин почео је посао само са три стотинарке, а већ после два месеца стекао је капитал од преко 10.000 драхми. Други један, само од новчане разлике, зарадио је још и више. У почетку папирни и сребрни српски динар ценио се 38 лепта, али после месец дана по се постепено и коштао 93 лепта. Који су се били снабдели њима, а њих је било без броја, продали су их и стекли огромну добит. Видео сам децу од 15 година која су постала мењачи, и са лакоћом коју има Грк за изучавање страних језика, могла су та деца већ после првог месеца да се прилично споразумевају на српском језику.

С друге стране, Срби су били пуни новца. Сваки је војник донео коју хиљаду динара и тра-
био их са неком грозничавом

манијом. Кафана, посластичарница, крчме, пиваре, сва места за провођење, која су у осталом врло ретка на Крфу, била су пуна Срба од јутра па до мркла мрака. Како пак Срби преко мере воле слаткише, јели су по шест, седам и осам таквих за време једне седељке. Дали их је многодневна глад, коју су препатили, начинила такве страшне „слаткоједс“ или је то у навици Срба? Не знам, али се томе чудно цео свет на Крфу, а највише посластичари који нису стизали да спреме довољно слаткиша и подмире српско гурманство.

Међу толиким врлинама српског народа треба истаћи његове две велике врлине: хришћанско и морално његово васпитање. Те врлине испољавају се не само у званичном раду, но и у обичајима и навикама његовог свакодневног живота. Крф је преплављено 130.000 војника. У вароши, по домовима грађана, смештено је пет хиљада људи. Чујте, дакле, господо, за читава три месеца нико није учинио никакву самовољу, никакво насиље, никакав неуместан поступак, никакво неморално дело. Једно јаје нису појели а да га скупо не плате, нису попили једну чашу пива а да не плате одговарајућу вредност. Ниједну жену нису дирнули нити су направили каква начариз у вароши, као што

то воле други да раде. Јесу ли то били окорели ратници који су изашли из страховите борбе, или младе девојке неког пансионата које су изашле у шетњу са својим учитељицама? — Ово њихово морално васпитање, изгледа, произилази из чистих обичаја њихове земље, и поштовања које улива дубоки верски осећај, а којим је препуњена душа српског народа. Поштовање према жени неограничено је, и апсолутно немају опроштаја за увреду жене. Када је деди данашњег Краља Србије, чувеноме Карађорђу, предстао један прост грађанин и пожалио се да му је брат силовао ћерку, тај владар нашао је за право да осуди на смрт свога брата и да га после не помиљује, налазећи да би се то косило са општим осећајима народа, по коме се увреда и одузимање части жене сматрало за светотатство.

Такве врлине не могу се похвалити да имају многе војске најкултурнијих држава у Европи.

Нико није видео српске војнике пијане да праве ларму по улицама Крфа. У том погледу српска војска чини најлепши утисак на Крфу, који је међутим некада био сведок другим жалосним призорима, а чији су јунаци били војници држава које данас држе скиптре светске културе.

Теод. Веллианитис.

КРВАВИ РЕЖИМ

VI

Одмах по прогонству Кретином, у Ресну су убијени: Христа Тозијевић, Нико Николић, Али Селим ефендија, сви из Ресна, а затим: Крета Трлевић, кмет из Лево Реке и Велика Јовановић из Дрмени.

„Протерани су за Софију“: Ђорђе Цуцаревић, Др. Марко Караја, Михаило Белчевић, Ванко Ђ. Војарјевић, Матеја Нанчовић, Риста Табаковић, сви из Ресна, као Михаило Поповић и Ванђел Економовић из Јанковца. Од кад су спроведени за њих се више није чуло. Ресан, као и све остале вароши у Јужној Србији опљачкала је бугарска војска. Храну и све што се је могло дини однели су са собом. Глад и невоља се тамо одомаћила. Три четвртине дуђана је затворено, јер несмеју радње отворити, пошто је пролазно ме-

сто, а где прође бугарски војник, ту ни пси на буништу немају рапца ићи.

Битољ је зацрнио. То није више она весела и пуна живота варош. Битољ је омиљена пустош. Глад и мизерија влада са њиме. Из аутентичног извора сазнајемо да дана нема, а да по неколико лица не умру од глади. Хране нема, јер је сву војна власт узела.

Купити се нема где, те је свакодневно маса света пред општином и начелством и узалуд вапије за хлебом. Весело, или намењано лице у Битољу се може видети једино код немачког војника, иначе је све грађанство утучено и од беде и јада погнуте главе иде. На улици се ретко грађани виђају, а о изласку женскиња не може бити ни речи. Ако би се која усудила — та би одмах од

немачких или бугарских војника нападнута била. У почетку су наертаци на част женскиња врло често били, али је искуство натерало грађане те им сада женскиње аремски живот проводе. Чаршија је скоро затворена. О трговини не може бити речи. Еспапа нема, а и ово што су га имали Бугари им на „расписке“ дигосе, те такав начин трговине битољчанин нема вољу да уиражава. Куће су порушене. Прозори и врата употребљени за огрев. Намештаји чиновнички разграбљени, а оно што је остало власти су конфисковале. Многи су дућани разбијени и опљачкани. Многи грађани уцењени, па пошто су откуп дали убијени. Управну власт узели су у своје руке Павле Христов бив. шеф бугарске организације и Панде Шишко чувени разбојник бугарски. Последњи је прави господар Витоља био. Он би то по Бугарима још био, али га грађанство оптужи немачком команданту и овај је морао наредити да се отера. Сироти битољчани шта су дочекали. Колико су разочарани они, који су некада за времена турске владавине живот залагали за бугарску народну ствар.

Данас се је отресају сви. Нарочито ово тешко пада вођама, који својим очима виде да се сруши за час све оно што су десетинама година стварали. Да, тако је морало бити. Дошао јаво по своје. Темељ се на песку не ходиже, те је такав случај и са бугарском пропагандом у Македонији био. Лаж је народу откривена и он је сада на чисто. То маса отворено сада признаје и без икаква устручавања за Србе се изјашњава. У осталом народу није прошло неопажено наше опхођење према њему и опхођење нових господара. Народ зна са колико смо пажње и саучешћа материјално беднима у помоћ притицали. Зна, да није у маси ни речи могло бити од глади; зна да је све што је од њега куповано за гогове паре узвиано; зна да се је сиротњин као и онима који су на војној дужности редовна поноћ издавала и најзад је знао: да је бол њихов, бол наш. радост њихова радост наша. Никад и ни једног примера жалбе за наертаци на част није било. Узалуд Бугари чине све само да би ма и најмањи пример могде исцелити. Не, наћи тако што год не могу, јер то није у карактеру Србинове душе. Такав двљн прохтев могу имати народи, који немају појма и код којих је породична част последња брига, а Бугари и Немци однели су рекорд у томе погледу.

Б.

Преглед грчке штампе

„Атина“ орган једног немирног човека г. Георгиоса Попа, који је у опозицији и онда кад изгледа да је уз владу. Атина је најпажљивије уређиван лист атински: кад га читате, чини вам се да не читате новине него један књижевни часопис; све, језик, стил, интерпункција, тон писања, избор градива, распоред његов, техничка опрема, и хартија, и слова, све је лепо: то је најлитерарнији грчки лист.

У ускршњем броју, Атина доноси извод из разговора које је на пролазу за Петроград водио у Софији с неким политичарима г. Панас, грчки посланик у Петрограду. О односима између Грчке и Бугарске, г. Панас је изјавио да су интимни, и да је грчка влада надахнута живом жељом да се такви односи одрже и у будућности. За будуће држање Грчке казао је да је грчка влада решена да не мења досадашњу политику, т. ј. политику оружане неутралности. Грчка ће пратити развој догађаја и не мисли улазити у европски сукоб. Али ако дођу у опасности грчки интереси, Грчка зна како ће бранити своја права. Они у Атини веома су задовољни (и задовољени) уверавањима бугарске владе и гаранцијама централних сила да ће целокупност грчког земљишта бити одржана. На основи тога створено је стање које помаже могућни споразум о дневним питањима. (Атина*, бр. 175 од 10. априла). —

„Емброс“ добро уређиван лист, брани у јавности политику данашње грчке владе, што чини можда са доста оштрине: у осталом „Емброс“ значи Напред! Поводом гласа да је председник владе поконио држави пет милиона драхи, Емброс доноси један књижевни портрет г. Скулудиса.

Да г. Стефанос Скулудис није постао милионар, био би песник. Јер се песник родио и песник био у првим својим корачајима; као песника га је познала Атина пре педесет и више година, и песник је остао у свима изразима свакидашњег му живота. И његов поклон народу је једна песма. И то ваљдепша и најплеменитија од свих досадашњих, која га узноси у ред великих патриота и народних добротвора, који су у критичним тренуцима давали пример одрицања себе и пожртвовања самог себе. Дело г. Скулудиса од јуче је записано златним словима у срцу грчког народа.

(„Емброс“ од 9. априла).

Пол-Луј.

„Мемоар генерала Хауела“

Има више од месец дана, како се у српским круговима са највећом нервозом и дубоким узбуђењем прати развој питања, познатог под именом „мемоар генерала Хауела“, начелника штаба енглеске Источне Војске у Солуну. Читавцима је познато, да је пре месеци и по дана сифрежетски часопис „Британија“, који уређује госпођа Пенкхерст, објавио један напис, који је у ствари један памфлет против Срба и Грка, а апотеоза Бугарима, и који по стилу и изразима одоје не једно — правилно или погрешно — политичко гледиште, већ мржњу према Србима и Грцима, а отројну наклоност према Бугарима.

Тај је напис назван мемоаром, а за писца његовог је означен генерал Хауел. Главне тачке из тога мемоара и фазе, кроз које је прошло ово питање, изнећемо у идућем броју, а данас ћемо исцелити своју дужност према уваженом генералу Хауелу.

Тврђење „Британије“, да је генерал Хауел творац фамозног мемоара, проста је лаж; то је једна мистификација, каква се деценијама није догодила у енглеској журналистици, и зашто је енглеско новинарство већ и на основу постојећих закона, несаособно. Од тога је госпођа Пенкхерст учинила изузетак.

Ми имамо неопобитних доказа у руци, да генерал Хауел нема никаквих веза са мемоаром. Поред несумњивих доказа, који су поверљиве природе, те их не можемо публиковати, наводимо још и ове, који су такође аутентични.

1). Генерал Хауел је огарантовао часном речи, а то је довољно, да се стекне уверење, да је он требао да буде жртва једне срамне интриге, чије ћемо творце у идућим бројевима означити.

2). Генерал Хауел је поднео рапорт и тражио да подигне кривичну тужбу против „Британије“,

што је такође констатовано службено преко енглеског посланства у Атини.

3). Један одбор под председништвом генерала Х. Цилзич, у Солуну, водио је истрају по овој ствари и донео одлуку, да се генерал Хауел не може ни непосредно ни посредно да учини одговорним за мемоар.

Интриганти су покушали, да из ранијег гледишта генерала Хауела на балканско питање и његових сродничких веза са браћом Бекстон, изведе посредан закључак, да је он и данас бугарофил. На то имамо да изјавимо.

1). Да је генерал Хауел војник с енглеским схватањем своје дужности. Да према томе наши официри и војници имају у њему једног друга, односно команданта, који ће уложити максимум своје снаге у посао, који има пред собом француско-енглеско-српска Источна Војска.

2). Да смо на основу досадашњег рада генерала Хауела стекли уверење, да је он наш велики пријатељ и да Срби немају шта више да желе, но да сви Енглези буду на делу овакви бугарофили, какав је генерал Хауел.

Ово је прва реч у српској јавности о афери „мемоар генерала Хауела“.

Уредништво „Велике Србије“

Наше избеглице

Извештај о српској деци у Швајцарској —

Гђца Комб је у познатој љубазности својој учинила оно, што ио данас није учинио ниједан од српских наставника, који су послати од стране солунског конзулата за шефове појединих група српских ђака у Француској; она је послала г. Винтровићу опширан извештај о путу, дочеку и распореду деце у Швајцарској.

„Ево како су деца смештена:

Ружица и Љубица Стојановић за-

једно су код г. Емофа, шефа саобраћајног одељења лозанске трамвајске дирекције. Г. Емоф, који их јако воли, сликао их је и послао фотографију родитељима.

Радмила Васић, је у пансионату Балитар, Бон-Браз, Лозана, где наставља своје школовање.

Миодраг Васић је код г. Дикора, Итен, Вила Ширалп у Прилиу, где наставља школовање.

Гђа Васић (мати Радмиле и Миодрага жена потпуковника Васића) настанила се у једном пансиону и може увек да види своју децу.

Лепосава Пејчић је код учитељице гђе Мартин, Музеј Жена у Вербе-у, она се осећа врло добро, али је на жалост примећено да је пореметила кук павши с једнога зида у Солуну; она мора пробавити у некој болници неколико недеља.

Александар Пејчић је у Лутри код г. Готиа, бравара, који ће га поучавати у занату, кад буде свршио часове.

Ружица Лекић налази се код господина Брон кантоналног архитекте улица Дриси бр. 4. Њена мајка, која је у истом пансиону у коме и гђа Васић, може је виђати.

Славка Никодић је код трговачких чиновника, који је обожавају, она се ту осећа врло добро. Њена адреса је: гђа Ребер, Плас Сент Лорен 9.

Катарина Мајсторовић је код гђице Ру, сестре ректора лозанског универзитета: Флорет — Лозана. Реците њеном оцу да њу много воле. Она може често да види своју браћу.

Светозар Мајсторовић је код гђице Жирардел, Фантези, Шато—Сек Лозана — гђица Жирардел сама негује децу.

Радомир Мајсторовић је код гђе Вергхамер Клас, улица Пиншар — Лозана. То су имућнији трговци, који имају такође двоје деце мање више истих година. Радомир, који се навикао на купање, био је задовољан пронашавши собу за купање у његовој непосредној близини, и тражи да се купа сваки дан.

Александар Поповић је код гђице А. Мерсије — рентијерке, која га воли и која ће учинити све за његово добро. Он је ту врло срећан.

Христо Швајцар. Овај мали Црногорац је код доктора Раиса 2 месеца. Професор Ру видевши га, изјавио је да се дете мора оперисати, што ће учинити пошто добије дозволу од његовог оца, коме сам још данас писала. Наћнемо једног професора, који ће бити с њим, за време борављења у болници, да му неби било досадно и да не губи време.

Лазар Поповић је код г. Вирела, учитеља у Шале-у — Гоеб — више Лозане. Овај се господин ангажовао да га да у пољопривредну школу, кад буде савладао француски језик.

Славамир Поповић је код г. Нишпатажака у Кризи-у, похађаће исту школу, као и његов брат.

Вогдан Ахимовић је код г. Бланшоа књиговесца. Булевар де Гранси. и

Стојко Ахимовић је код г. Жирардела, синдикат — Бусене — близу Мезо-а.

Анта и Брана Антоновић јесу код гђе Род у Ренану.

Петар Кадаровић са женом и малим дететом, по сопственој жељи биће

смештени код сељака да негују стоку, где ће мајтај ивичи зарадити што год за живот. Његово дете — глумо-немо — похађаће школу где ће научити да говори. Два старија детета налазе се у Нешателу.

Петар Танчић, Драгиња Рајковић, Радомир Лазич, биће послати у Лезен ради и негована. Сва остала деца од прилике отпутовала су за Нешател одакле ћу добити њихове адресе и послати Вам их одмах. Кажите родитељима Жупаневац, да су њихове 3 девојчице код једне добре фамилије у Сент-Овен, а 2 девојчице Петрија и Мара Пецовић су такође заједно. Јавите им да наших 45 децока чине част Србији. Фамилије код којих су деца смештена имају утисак да су деца, учтива, прилежна, мирна и интелигентна. Тај утисак имају сви, који су на броду и у Марсељу. Она су вољена — и пренуће отаџбини која их је раширених руку дочекала као да је њихова сопствена под тешким притиском.

(Свршиће се)

Дани чезнућа

— песме ван Отаџбине —

— Ш. —

Ај, не иди никуд даље!
— Глас ми неки тајно веле;
Ко је што ми тако жели:
Ај, не иди никуд даље...?!

Утешнији ту ћеш бити,
У близини земље своје,
Где робује робље твоје —
И пеленом где се вати!

Теже би ти више било
Преко мора кад би пошо;
Ко зна кад би натраг дошо,
Много би ти теже било.

О, не иди, ту остани,
Ако мислиш ближе да си!
— То ме чежња сузом кваси,
И вели ми: ту остани!..

* * *

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Пренос српских трупа.

Питање о преносу српских трупа, бар према новинарским вестима, стоји на истој тачки. Г. Скулудис наводи ова четири разлога против преноса преко грчке територије: оно би значило губу повреду неутралности, угрозило би здрављу Грчке, изазвало би економско-саобраћајни поремећај и протесте грчког становништва. Посланици савезнички у Атини чекају нове инструкције, а чије се да траже од Грчке написмено да не доушта пренос.

Бомбе код Пасарова.

Истрага по афери бачених бомби у бугарско посланство није до сада дала никаквог резултата. Један каплар војне патроле саопштио је иследнику да је на неколико мињута пре експлозије видео једно лице које је туда прошло у пепељастом костиму и сламној шеширу. Један наредник пак изјавио је да је у то доба прошао један аутомобил са четири лица од којих је двојицу познао (!)

Са приватне стране сазнајемо да је у хотелу »Континенталу« у Атини, узваћен, одведен у полицију и затворен један Србин, под сумњом да је он извршио атентат. У једном грчком листу чак износе име тога Србина, које треба да гласи Буљевац (?)

Глад у Македонији и Солуну.

Генерал Сарај, командант источне војске, извештен је да Солун има брашна свега још за три до четири дана а да је у западној Македонији наступила потпуна глад.

Сарај за грчке избеглице.

Секретаријат одбора за избеглице пра овлашћеној префектури, позвао је ова лица која су морала напустити своја огњишта услед војних операција на граници и која су отерана од

Бугара из Бевђелије да се што пре пријаве како би генерал Сарај могао да им пружи помоћ у натури.

Збор венизелита.

По одобрењу директора полиције солунске данас по подне одржаће се велики збор либералне странке у позоришту код Беас Куле. Говориће адвокат г. Дингас, Полиција је предузела све мере за одржање реда: нико са великим штапом не може ући унутра, смљива лица биће избачена. Странци немају посла тамо.

Дислокација грчке војске.

Атински лист »Ла Газет« јавља, да је мин. војни издао наредбу грчкој војсци која се налази у источној македонији да проучи питање о могућности повлачења трупа са положаја на коме су. То чак важи и за пети корпус који се налази на самој граници, а који би се имао повући јужније.

Официрски покрет у Грчкој.

О значају официрског покрета у Грчкој проносе се најразноврснији гласови. Министар Ралис је изјавио да се цео покрет своди на скупању официрских потписа на једном акту упућеном краљу у коме се изражава оданост и верност. По другим листовима задатак је тог покрета да сачува земљу од опасности личних борби. Извесни листови тврде да ће се повести најстрожија истрага против агенције »Радио« која је лансирала вест да се образује међу грчким официрима један контра покрет.

Бугари покривају ратне трошкове!

Све и кад се не би знало да немачке финансије не стоје сјајно могао би се такав закључак извести из начина на који Турци и Бугари финансирају рат. Изгледа да су у обема земљама главни извори прихода машинице за штампање банака. Бугарска већ иначе има у томе из прошлих ратова велико искуство. Прошлх ратова је своје сребрне новчанице о-

глашавала за златне, сад пак с пуном паром штампа сребрне новчанице од 500, 100 и 50 лева. Ова нова емисија новчаница повећаће ажију на злато у Бугарској у тој мери да ће бугарска новчаница бити јефтинија од новчанице Краљевине Србије којој је бугарско собрање још пре два месеца појело папацију, али заборавило да удари глогов колац.

Бурa у Јегејском Мору.

У Јегејском Мору траје већ неколико дана бурa. Изгледа да је сваког часа све јача због чега нома вести о многим лађама, које су се вероватно склониле у најближа пристаништа. »Тракиа« која плови измеђ Солуна и Пиреја и која је у четвртак пошла из Халкиса не даје никаквог гласа о себи.

Бугарски дезертери.

Јутрос су доведени стражарно у Солун бугарски дезертери грчке наредности.

Регрутна комисија.

Сутра 18 т. м. на реду су да предстну регрутној комисији они чија имена почињу са словом Н.

Одвођење прешло у епидемију.

Из Дорјана јављају да су два брата Турчина Мехмед и Алија Олгу, земљоделци из Десмикли одвели ћерку неког Кара Хусеина стару 14 год. Захваљујући брзој истрази одвођачи су ухваћени и млада девојка враћена је родитељима.

Несрећан случај.

Данас око 8 ч. пре подне закачио је и оборио електрични трамвај, на прузи поред Кеја, једног носача, који је прелазио преко пруге са пуном корпом поморанци. Срећом носач није повређен, али су му се падом све поморанце растуриле.

Ударен ножем.

У једној кафани у улици Венизлос у међусобној свађи Шукри Хасан ударио је неколико пута ножем неког Василија Зангопула. Шукри је одмах притворен.

Последње вести

Сем артилериске ватре с време на време с обеју страна ништа се значајније није десило.

На великом делу фронта нарочито у Мајадагу и Карасонси нао је врло велики снег и веома је ладно.

Марсељ, 17. Април. Искрцана је трећа партија руских војника.

Лондон, 16. Април. »Дели Мел« доноси из Холандије интересантна открића о одступању генерала фон Тирпица. Он је са својим људима желео да примени у овоме рату једно нечувено средство застрашавање цивилног становништва, на име да конструише запаљиве бомбе огромне величине, тако да цепелин може понети једну или две и да њима

потпуно уништи Лондон. Кајзер је био томе противан из разлога што би огорчење код противника и отежало закључењу мира у случају да Немачка не буде победилац.

Лондон, 17. Април. Чује се да ће Енглеска закључити још пре овога лета један велики зајам у Њујорку.

РАЗНЕ ВЕСТИ

Лондон, 17. априла.

Чује се да је Немачка предала одговор американој влади и да је Немачка у свему попустила. Кнез Билев, који по жељи кајзеровој стално живи у Луцерну, ради хватања веза због овантуалног закључења уговора о миру, позван је хитно у Берлин.

Париз, 17. априла.

Интерпарламентарна савезничка економска конференција продужиће свој рад у октобру у Риму. Даље је дискутовано о смањивању поштанско-телеграфско-телефонских такса, о минималној тарифи међу савезницима, о уговорима међународним о транспортовању робе, о стварању заједничког бироа за патенте и о трговинском режиму у колонијама савезничким.

Париз, 17. априла.

Једна савезничка лађа потопила је један немачки сумарен у тренутку кад је хтео да торпиљира једну холандску трговачку лађу.

Букурешт, 17. априла.

Ствари у Бугарској захтевају да Немачка интервенише. Због тога се ових дана креће из Берлина за Софију један делегат вишег ранга и тежег ауторитета у лицу самога кајзера.

НОВЧАНО ТРЖИШТЕ

Новчаница српска од 10 дин. др. 5-75—5-85
Звечеће сребро 100 дин. 6—6-50
Наполеон за грчке драхме 20-82

Тражи се

Мићу Црвчанина, трг. тражи његов шурак Милорад Ј. Неимаровић, тумач код Енглеске Војске, да се јави на адресу »хотел Олимпос«, Солун.

Ацу Додића, обвезника 8. пука 1. позива тражи његов шурак Света Милошевић, да му се јави преко овог уредништва.

Позив

Поштанско-телеграфско одељење актом својим од 24. марта т. г. ПТбр. 367, тражи списак особља пошт.-телеграфског из евакуисаних станица и телеграфских који се налазе у Солуну и околини.

С тога се позивају сви и телеграфски чиновници, званичници и служитељи да предстану одмах Јкр. Сри. Ген. Консулату ради увођења у списак.

Из канцеларије Краљ. Сри. Ген. Консулата Бр. 745.

ХОТЕЛ И ГОСТИОНИЦА

МАРСЕЉ ДО ЦАРИГРАДСКЕ
СТАНИЦЕ
БРАЋЕ ЧОМИЋА

— ИЗ БИТОЉА —

ПРИМЕРНА ЧИСТОЋА. — УДОБНЕ СОБЕ.
ОДЛИЧНА КУЈНА — ЦЕНЕ УМЕРЕНЕ.

8—

I РЕДА

Империјал
ХОТЕЛ
У СОЛУНУ поред самога мора

Отвара се ускоро понова,
пошто је Енглеском штабу
истекао уговор о закупу.

Хотел остаје и даље под управом
свима добро познатог дирек-
тора г. ТАШКА ЧОМИЋА.

ЧИСТОЋА ЈЕ ПРИМЕРНА, СОБЕ ЕЛЕ-
ГАНТНЕ, ПОСЛУГА ТАЧНА А ЦЕНЕ КАО
И УВЕК УМЕРЕНЕ.

8—

Стовариште женских шешира и
велики избор најмодерније робе
за даме

Д. ХРИСТИДЕ

СОЛУН

Улица Симићки бр. 17.

Велико стовариште

МОДНЕ И ГАЛАНТЕРИСКЕ РОБЕ
најлепше, најсолидније и
најмодерније по строго у-
тврђеној цени
можете купити код

КОФАСА ХРИСИКОПУЛОСА
СОЛУН 8—

ЗУБНО ЛЕКАРСКА КЛИНИКА

ЈОВАНА Н. ХАЦИ ВАСИЛИЈА

ДОКТОР МЕДИЦИНЕ
ЈЕДИНИ ЗУБНИ ЛЕКАР КОЈИ ЈЕ ИЗУЧА-
ВАО СПЕЦИЈАЛНО БОЛЕСТИ УСТА И ЗУБА
У ПАРИЗУ.

ПРИМА ПРЕКО ЦЕЛОГ ДАНА
У СВОЈОЈ КЛИНИЦИ УЛИЦА КЕЛ БР. 49.
— СОЛУН — 8—

ЗА НАСТУПАЈУЋУ СЕЗОНУ

Радња „НЕН ЛЕГЕ“
Браће Хр. Наума

СОЛУН, — УЛ. ВЕНИЗЕЛОС БР. 14.

Најсолиднија радња и стовари-
ште свилене робе за хаљине и блу-
зе, велики избор штофова за ко-
стиме и кројаче; разне вулене и
памучне робе. Најиризнатији ка-
лико и бело платно за рубље на-
рочите кавоше и т. д. 8—

ФАБРИКА ЦИГАРЕТА

„НЕСТОС“

Највећа на Ориенту — 500 радника.

СПЕЦИЈАЛИТЕТИ:

НЕСТОС БИКИ	Дип. 1—
« ГИЗБЕК	« 0-80
« ЈАКИ	« 0-65
« АФРОС	« 0-50

СИНОВИ Г. А. ЕРЕРА и К^о ЛТД.

СОЛУН

Највеће стовариште:

Позаментерије, чарапа, бижутерије, мириса, чипака,
пантлика, платна, мушема. Париских артикала,
женске конфекције, гвожђарије итд.

Цена утврђена.

Продаја на велико и на ситно по метој цени.

5—

За српску војску, г.г. официре
и савезнике

Цигарете „СРБИЈА“

најбоље су јер су израђене од најбољег и пра-
вог дувана „Кавала“ и удешене према старим
српским цигаретама у кутијама од по 24 ком.
по цени: 1-40; 1—; 0-65 и 0-50 дин.

Дуван „Морава“ пакло 25 грама 0-30 дин.

Продавница у пасажу Бен Рубен бр. 25

| спрат иза хотел „Телеграфа“.

8—10

Поводом УСКРШЊИХ ПРАЗНИКА па и даље
као никада до сада:

Најбоља роба, по умереној цени

уверите се и посетите

❖ ❖ **ТИРИНГ** ❖ ❖

улица Венизелос бр. 5.

— Елегантно — Солидно — Јевтино —

С тога у Солуну купујте све ваше потребе одела,
обуће итд. код

ТИРИНГА

Ту ће те наћи: најбоље и најмодерније костиме, ше-
шире, обућу, кошуље, чарапе, краватне, мириса итд.,
за госпоње, господу и децу као и нарочите артикле
за г.г. официре и војнике. 5—9

МЕЊАЧКА РАДЊА

Баруха Салтиела и С. Скапа

Препоручује се својом солидном рад-
њом, при размени свију врста нов-
чаних вредности по дневном курсу.
СОЛУН, УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС БР. 8.

Купујте прави и најбољи
дуван и цигарете

„КАВАЛА“

из фабрике

ПАПА АНАСТАСИЈУ

СОЛУН 8—

Господо!

Препоручујемо Вам

да пушите

само

БАЛОНИКА

ЦИГАРЕТЕ

КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН

РУЈА 20 циг. 1 дин.

ПЕРФЕКЦИОН 24 « 1 «

БОГША 24 « 0-80

СПЕЦИЈАЛ 24 цигарета

Специјалитети:

МИРОДАТО 24 циг.

ЛЕДИ 24 « са зл. писком 0-65

« 24 са плута писком

0-50

Дуван за луле. На продају свугде.

7—30

Пажња српској војсци

У Солуну је једина француска фирма чије је
седиште у Паризу улица Лафајет бр. 126.

ОРОСДИ-БАН

Продaje све врсте конфекционе робе: одело, шешире итд.
кухињско посуђе, све врсте намирница и деликатеса.
Велико стовариште најбољих вина и ликера. С тога јој
поклоните поверење. Услуга најсолиднија. Цене утврђене
и умерене. Прима српски новац по дневном курсу.

ЦЕНТРАЛА улица Краља Ираклија

ФИЛИЈАЛ: улица Венизелос бр. 4 и 8, где се говори и српски.

7—